

KURJER ZAGŁĘBIA

Dziennik bezpartyjny polityczno-społeczno-literacki. Wychodzi codziennie w godzinach rannych z wyjątkiem dni poświęconych.

PRZEDPŁATA. „Kurjer Zagłębia” kosztuje rocznie marek 300, półrocznie mk. 150, kwartalnie mk. 75, miesięcznie mk. 25 — cztą mk. 75 — kwartalnie, mk. 25 miesięcznie.

OGŁOSZENIA. Za jeden wiersz petitu lub jego miejsce na I-ej stronie Mk. 10, w tekście Mk. 12,50 po tekście—reklamy Mk. 7,50. Nekrologi Mk. 5. Zwyczajne Mk. 5. Drobne 50 fenigów za wyraz, najmniej Mk. 3.

Adres Redakcji i Administracji: SOSNOWIEC, ulica Dębliska Nr. 1.

Adres dla depesz: „KURJER” — SOSNOWIEC.

Administracja otwarta od 8 rano bez przerwy do 7 g. wiecz. W niedziele i święta od 9 do 11 rano.

W sprawach redakcyjnych redaktor przyjmuje interesantów tylko od 1—8 w poł. i od 6—7 w.

PRENUMERATĘ I OGŁOSZENIA przyjmuje Kancelaryjnie oraz księgarnia w Zagłębiu. Tow. Akc. „Reklama Polska” w Warszawie i wszystkich Biura ogłoszeń w kraju i zagranicą.

Cena pojedynczego egzemplarza **mk. 1.50** (Na G. Śląsku **30 fen.**), SOSNOWIEC, czwartek dnia 29 lipca 1920 roku Nr. 171. Rok XV

KINO
Od 27 do 2 sierpnia 1920 r.
Marja Jakobini znakomita gwiazda ekranowa o silnym nastroju w 6 cz. p. t.
„ZACISZE”
„Nić życia”
Początek przedstawienia w dniu powszednie o 6; w niedzielę o 4 po poł.

KINO-OLGA
Dzisiaj i dni następne. Sezonowa sensacja
Dla młodzieży wykluczone!
Lili mężatka
Serja II-ga (dokończenie Lili panna)
Wielki dramat życiowy arystokratyczny w 5 wielkich aktach, według słynnego romansu Jolanty Mares.

Kino Stinks
Wieczór śmiechu. Od poniedziałku 26 lipca
„Lalka”
Przeżyłona farsa w 5-ciu aktach z Osią Oswaldą w roli głównej.
WAD PROGRAM **Pożeracz serc** (kom.) bezstanny śmiech.

Mk. 5000 nagrody

za wskazanie gdzie się znajdują 2 sztuki płótna surówki po 100 metrów każda, skradzione w fabryce Tow. Metalporcelany dawniej B-ci Baranowscy ulica Wiejska 6: 1167

lamentarzy i następnie poddadzą się przepisom, ustanowionym przez regulamin armii czerwonej w przedmiocie przyjęcia i przejścia parlamentarzystów, po przejściu przez wojska frontowe zostaną wasi orzedstawiciele skierowani do Baranowicz, gdzie się spotkają z przedstawicielami armii czerwonej.

Pierwsza rzecz, która uderza po przeczytaniu radła sowieckiego, to: obłuda i fałsz. Bolszewicy kłami, gdy mówią, że Naczelne Dowództwo nasze wyznaczyło dzień 30 b.m. do powzięcia rokowań. W depeszy gen. Rozwadowskiego nie ma o tem ani słowa.

Jednakże kłamstwo było bolszewikom potrzebne dla pokrycia ich obłudy. W radiodepeszach, które setkami rozysyłają codziennie, usiłują przedstawić siebie jako zwolenników pokoju. A w istocie utrzymują się wyłącznie wojną.

Pomiędzy Trockim i Leninem wybuchły silne spory na temat rozejmu z Polską, gdyż Trocki obawia się powrotu mas czerwonej armii do kraju, na który bowiem uzbrojonych tysięcy mógłby spowodować wewnętrzne walki i obalenie okrwawionego tronu czerwonych carów na Kremlu. Dlatego prze do wojny z Polską i już teraz po walce z nami chce swe watahy pchnąć na Azję, na Indje.

Jeż w czasie t. zw. „pertraktacji borysowskich” wczesną wiosną tego roku widać było, że rada komisarzy ludowych prowadziła rokowania w tym celu, aby zamaskować niemi ściąganie sił z Syberji, Kaukazu i centralnej Rosji i przygotowanie ofensywy, która obecnie prowadzi. I jak wówczas notom pokojowym Cziczczina towarzyszyła silna ofensywa marcowa tak obecnie wymianie not o rozejm wtórują zaciekle ataki mas czerwono-gwardystów narzucanych na nasze bagnety przez tegoż samego Tołkaczewskiego.

Obłuda i kłamstwem przepojona jest nota sowiecka. Odwołanie rokowań o rozejm tłumaczą „nastrojem ludności białoruskiej” rzekomo ślepijącej nas usposobionej. Niejednemu grzech niewątpliwie ma nasza administracja kresowa na sumieniu jednak o istotnym nastroju najlepiej świadczy wójtówka ludności z Wileńszczyzny

ny i Białej Rusi, ludności wiejskiej i miejskiej ciągnącej przed naszem wojskami na wozach z całym swym ruchomym dobytkiem. Chłop i robotnik białoruski który zakosztował już raz raju bolszewickiego ucieka do „zniewidzonej” Polski!

Wtęc ani nastroj ludności ani żądanie strony polskiej są powodem odwołania przez sowisty rozejmu.

Zamiarem sowieców jest zniszczenie Polski. Niedawno przecie na Kremlu postanowili zrobić „federacyjną Polskę” podobnie jak robią „federacyjną Ukrainę” czy federacyjną „Białorur”. A w ich pojęciu „federacja” — to zupełne zniewolenie naszej niepodległości i zupełne uzależnienie od Rosji.

Wyżyliśmy się niewoli carskiej. A teraz sowisty chcą nam narzucić niewolę—Lenina Trockiego i innych żydów!

To musimy sobie uświadomić wszyscy.

Wojna jeszcze nieskończona Armja nasza cofa się wprawdzie, ale bynajmniej nie jest rozbita. Polska jeszcze nie jest pokonana Wyteńczyć ona musi wszystkie siły aby cios wymierzony w naszą niepodległość godzący w istnienie Państwa Polskiego był odparowany.

W zgodnym wysiłku całego narodu zmasakrować się musi napór tyranów Kremla i Rosji wyciągających zbryzgane krwi łapy po naszą ojcowinę nasze wale i miasta, nasze chaty i fabryki.

Prasa poznańska o konferencji rządu z żydami.

„Kurjer Poznański” w Nr 166 w artykule p. t. „Żydowskie zakazy” pisze o konferencji rządu i posłów sejmowych w sprawie stosunku żydów do państwa i społeczeństwa polskiego:

Żydzi zaczynają się bać gniewu polskiego ludu. Nikt ich obłudnym słowem już dzisiaj nie wierzy. Ich kłamstwa nie znajdują posłuchu. Dlatego chcą się posługiwać rządem polskim, chcą aby rząd polski żydów uniewinnił i wszelkich grzechów oczyścił. Nabroili przeciw Polsce i przeciw Polakom, a teraz jeszcze się domagają, aby nam rząd usta zamknął i aby nam nie pozwolili pamiętać i wspominać o żydowskich machinacjach i napaściach na Polaków.

W Warszawie zwołano konferencję, w której brał udział rząd i posłowie sejmowi polscy i żydowscy.

Na tej konferencji zgłosił żydowski poseł Grünbaum następujący piśmienny wniosek: 1) aby Rada obrony państwa wydała odezwe wzywającą do zaniechania waleń i napiętnowała agitację żydowską, 2) aby wydane zostało wezwania do armji, grożące karami za ekscesy przeciw-żydowskie, 3) aby wydany został okólnik do władz administracyjnych, grożący karami urzędników za tolerowanie wystąpień antyżydowskich, 4) aby nastąpiło wytlu-

maczenie publiczne, że bolszewizm z żydostwem nie ma nic wspulnego, 5) aby zakazano zrzeszeniu społecznemu występowania przeciw żydom, 6) aby zakazano prasie występować przeciw żydom, 7) aby zaniechano obław w dzielnicach żydowskich. Odpowiednie odezwy powinny być plakatowane

Z wniosku powyższego wynika, że Polacy powinieli w milczeniu znieść wszelkie żydowskie zamachy na państwo i na obywateli, że Polacy powinieli w milczeniu spoglądać na żydowską butę, bezczelność, na ich oszustwa handlowe, na zdradę na froncie, na żydowską propagandę bolszewizmu... i na tysiące innych jawnych i skrytych knołów antypaństwowych

Żydom wolno oszukiwać, wolno uciekać przed wojskiem a polacy muszą milczeć, bo jeżeli podniosą głos przestąpią albo protestu, to ich zamkną władze. Tego się domagają żydzi.

Wolno pisać i mówić przeciw wszystkiemu na świecie ludzom i ludom a żydach jednak nie wolno— polak musi się żydowi poddać w milczeniu, bez szemrania i bez oporu.

Tego chcą żydzi! Tego chcą także te partie i stronnictwa, które żydów popierają. Już nam nawet mówić o żydowskich lostronach chcą zabronić! Na rząd wygadują wolno, lecz żydów nawet krytykować nie wolno!

Czy to wolność polska, czy też niewola żydowska!

Pomagajmy rodzinom żołnierzy!

Pragniemy wszyscy ugruntowania i złożenia wielkiej i świętej całości naszej drogiej Ojczyzny!

Idą ci w których serca ogień miłości Ojczyzny goręje, ludzie młodzi, zdrowi i silni, aby za cenę życia i krwi swojej wywalczą na polach walki wolność i niepodległość, aby nie dać zaciętym wrogom naszym rozzerwać i pokruszyć na części naszych ziem polskich. Zostawili niejedną z tych bohaterów dzieci nieletnie, żonę słabowitą bez zaopatrzenia, wierzcie że naród nie da im zginać. Opuścił niejedną swoje gospodarstwo i poszedł bronić w kraju, spodziewając się, że dobrzy sąsiedzi dopomagają jego rodzinie uprawić rolę i sprzątnąć zboże.

Dzisiaj woła Ojczyzna wszystkich, którzy mogą broń udźwignąć, aby spieszyli dopomóc braciom opierającym się gwałtownie przewarżającej silie wroga, zagrażającego naszym wioskom i miastom, naszej wolności i całości naszego państwa, aby wzmocnili front zewnętrzny. Lecz wzmocnić trzeba także i front wewnętrzny, Ci, którzy w kraju pozostają powinni wyteńczyć wszystkie siły, aby walczącym żołnierzom niczego niebrakło, aby żony ich i dzieci,

Zamiary bolszewickie.

Wydział prasowy Ministerstwa Spraw Zagranicznych komunikuje: Wobec tego że nota naczelnego dowództwa wojsk sowieckich powołuje się na to że data 30 b. m. jako początek rokowań o rozejm została rzekomo zaproponowana przez naczelne dowództwo wojsk polskich, wydział prasowy Ministerstwa Spraw Zagranicznych podaje niniejszym dosłowny tekst radjo telegramu Naczelnego dowództwa wojsk polskich. Dnia 22 bm. na który nota scwistów jest odpowiedzią.

Do naczelnego dowództwa wojsk sowieców. Stosownie do noty wysłanej przez rząd polski do rządu sowieców pod datą 22 bm. Proponujemy natychmiastowe zaprzestanie działań wojennych na całym froncie i wysłania delegatów wojskowych dla zawarcia zawieszenia broni. Oczekujemy odpowiedzi do 25 bm. 3 godz. rano i sądzimy że spotkanie mogłoby mieć najlepiej miejsce na szosie Moskwa, Warszawa, między Baranowiczami i Brześciem Litewskim w punkcie stykania się obu frontów. Szef sztabu armji polskiej jen. dywizji. W odpowiedzi na to do Naczelnego dowództwa wojsk polskich nadeszła następująca nota, datowana z Moskwy d. 25 b. m.

Do naczel. dowództwa 24 bm. W celu wykonania dyrektyw, udzielonych przez naczelne dowództwo czerwonej armji, a wyszczególnionych w jego radiotelegramie 21 bm. l. 1654, po-

dajemy do pańskiej wiadomości że wobec ciągłych przesuwani armji na froncie, które utrudniają skomunikowanie się z nią, jako też wobec nastroju ludności białoruskiej, usposobionej b. wrogo względem przedstawicieli rządu polskiego, z powodu nadużyć, popełnionych przez wojska polskie w czasie okupacji i w czasie ich odwrotu, co nas zmusza do przedsięwzięcia specjalnych środków ostrożności, celem uniknięcia możliwych zajść przy przekroczeniu frontu przez przedstawicieli armji polskiej, oraz w czasie ich dalszego przejazdu, uważam za możliwe wysnaczenie, jako najbliższej daty przekroczenia frontu przez naszych przedstawicieli dzień 30 lipca, t. j. tą samą datę, wyznaczoną w radiotelegramie szefa sztabu gen. wojsk polskich d. 22 lipca. Ustawiczna zmiana frontu uniemożliwia również dokładne wskazanie miejsca przyjęcia waszych przedstawicieli i jesteśmy zmuszeni wskazać jedynie drogę, gdzie wasi przedstawiciele będą mieli przekroczyć front. Nie wybrano tej drogi w kierunku wskazanym w waszym wyżej wspomnianym telegramie, t. zw. drogę Baranowicz-Brześć, przekroczenie frontu przez waszych przedstawicieli będzie musiało być uskutecznione w tym punkcie tej drogi, gdzie nasze przednie strażnice będą się znajdowały d. 30 lipca o g. 20. Wasi przedstawiciele zbliżą się do naszych przednich strażnic pod osłoną białej chorągwi par-

aby rodziny poległych i wazyscy nędzarze mieli podostatkiem chleba okrycia i dach nad głową.

Dawniej był piękny zwyczaj najwaj, że żniwiarze ukończywszy robotę na swoim polu, szli na pole biednej wdowy lub chorego gospodarza i tam późną nocą w blasku księżyca, jak mówiono „na lizaka“, żeli lub wiązali zboże bez żadnej zapłaty i w ten sposób dopomagali biednym sąsiadom.

Czyżby dzisiaj nie należało wkrzesić tego pięknego zwyczaju? Niejedna kobieta, której mąż walczy na wojnie, lub może już zginął na polu walki, nie może dać sobie rady z gospodarstwem. Gdyby tak jeden lub drugi sąsiad wyjechał z plugiem lub z wozem i zorał owej kobiecie kilka zagonów, lub kilkanaście dziesięcin pomogło jej przy żniwie lub przy kopaniu ziemniaków, wtedy okazałoby ci ludzie, że są godni zwać się Polakami i żyć na tej pięknej ziemi, którą męczennicy i bohaterzy swoją krwią serdeczną użyźnili, której całosci i niepodległości bronili rzesze najlepszych jej synów.

Dziś niejeden na wezwanie Ojczyzny: „do broń!“ ociaga się i nie spieszy do szeregów, bo troszczy się, że nikt pozostałej tonie i dzieciom nie zastąpi matę i ojca, że nikt im nie użyczy pomocy. Gdyby jednakże żołnierze wiedzieli, że zamiast ich dwóch rąk zjawia się do pracy na ich polu dwadzieścia rąk dobrych sąsiadów, gdyby wiedzieli, że naród pospieszy z pomocą wdowom i sierotom po poległych, wtedy szliby z radością na obronę kraju, bez trwogi o własne życie.

Wielu robotników i urzędników ofiarowało godzinę lub dwie pracy dziennej bezpłatnie dla Ojczyzny — czyż wiesz pozostałe w tyle i pozwoli się zawstydzisz? Taka właśnie pomoc rodzinom żołnierskich walczących lub poległych, będzie najpiękniejszą ofiarą na ołtarzu Ojczyzny i przyczyni się bardzo do wzmocnienia frontu wewnętrznego, a nawet i zewnętrznego.

Gdyby nas fala bolszewicka lub niemiecka zalala, musieli byśmy przymusowo pracować pod batem wroga dla obcych, jak pracowaliśmy przy nasprawie dróg, ścinaniu drzewa, kopaniu rowów i t.d. dla armij nieprzyjacielskich — czyż więc będziemy śalować godzinę dziennie, by dopomóc naszym rodakom i rodzinom tych, którzy bronią nas przed niewolą i zniszczeniem?

„Czyż każdy w swoim kółku, coć każe Duch Boży, a całość sama się złoży“.

Zasiłki dla rodzin szeregowców.

Rada Obrony Państwa uchwalila zaprojektowaną przez Departament Gospodarczy M. S. Wojsk. ustawę o zasiłkach dla rodzin szeregowych, pełniących służbę w wojsku polskiem, zarówno z poboru, jak ochotniczo.

W porównaniu z dotychczasowymi przepisami o zasiłkach, nowa ustawa wprowadza wiele korzystnych zmian. I tak przede wszystkim w miejsce nie odpowiadających dzisiejszym stosunkom i skomplikowanych w każdym b. zaborze innych przepisów, wchodzi postanowienie nowej ustawy, wskutek czego wszystkie rodziny szeregowych, gdziekolwiekby mieszkaly w Polsce, otrzymają z dniem 1 lipca b. r. takie same zasiłki. Następnie zasiłki znacznie podwyższone. We wszystkich miastach powiatowych i ponadto niepowiatowych, gdzie ceny środków żywności są wysokie,

jak np. w miejscowościach górniczych fabrycznych itp. otrzymuje żona — 300 mk., dziecko — 200 mk., a rodzina po 100 mk., zaś we wszystkich innych (mniejszych) miejscowościach otrzymuje żona 150 m., dziecko — 100 m., a rodzice po 75 m., miesięcznie. O ile szeregowy nie posiada żony lub dzieci, to rodzice otrzymują zasiłki w wysokości unormowanej dla dzieci (po 200 wzgl. po 100 m.)

Te kwoty obowiązują wstecz od dnia 1 lipca b. r.

Rodzinie przysługuje odtąd prawo do zasiłku nie tylko wówczas, jeżeli szeregowy utrzymywał je przed wstąpieniem do wojska, lecz także w wypadku, o ile obowiązek utrzymywania rodziny powstał dopiero w czasie służby wojskowej szeregowego. Wdowy i sieroty po poległych i zmarłych otrzymują zasiłki, aż do czasu przyznania im stałego zaopatrzenia wdowiego i sierociego, które również dozna w najbliższym czasie znaczne podwyższenie. W ten sposób zapobiega się jakiegokolwiek przerwie w materialnej pomocy dla rodziny. Rodzice zmarłych i poległych otrzymują zasiłki narazie jeszcze przez trzy miesiące po śmierci syna. Rodziny inwalidów zupełnie niezdolnych do zarobkowania otrzymują zasiłki do czasu przyznania renty inwalidzkiej.

O ile rodzina czuje się wymlarem zasiłku lub jego odmową pokrzywdzona, to przysługuje jej odwołanie się do drugiej instancji.

Równocześnie uproszczono sposób ubiegania się o przyznanie zasiłków, co umożliwi rodzinom znacznie rychlejsze otrzymywanie zasiłków. Prawo do zasiłku zgłasza poborowy (ochotnik) u władzy poborowej (saciągowej), względnie w oddziale (zakładzie), do którego został przydzielony, względnie zgłasza się rodzina w miejscu zamieszkania. Celem przyspieszenia przyznania zasiłku pożądanego jest, by zgłaszający się do służby wojskowej, przedkładał od razu poświadczenia dotychczasowych pracodawców, stwierdzające, czy i jakie wynagrodzenie wypłaca i nadal im samym względnie ich rodzinie przez czas służby w wojsku.

Rodzice oficerów, nie pobierających dodatków za żonę i dzieci, otrzymują zasiłki podobnie jak rodziny szeregowych.

Poza zasiłkami otrzymują bezpośrednio w chwili zgłoszenia się do wojska ochotnicy żonaci 300 mk., a nieżonaci 300 mk. tytułem doraźnej bezwrotnej zapomogi dla niezaopatrzonej rodziny.

Z Górnego Śląska

Pomoc dla dzieci.

KATOWICE. (w.) Sekta religijna Kwaków w Ameryce zebrała olbrzymie fundusze dla niesienia pomocy dzieciom europejskim które wskutek wojny po-

padły w rozliczne choroby. Dotąd mogło z tej amerykańskiej pomocy 20 tys. dzieci górnośląskich korzystać. Atoli przewodniczącemu ratunkowej akcji ameryk. p. Brownowi udało się subwencję dla G. Ślą-

Krwawe walki na całym froncie.

Komunikat Sztabu Generalnego.

WARSZAWA. (P.A.T.) Na północnym odcinku frontu oddziały nasze planowo zajmują linie Grajewo—Osowiec—Kamieniec Litewski—Kobryń. Centrum grupy poleskiej po odparciu lokalnych ataków przeciwnika na szosie kobryńskiej bez silniejszego na-

poru odchodzi lewym skrzydłem na zachód, aby nie tracić łączności z armjami północnymi.

Na południu na linii Stochodu—spokój. Nad Styrem i Seretem wojska nasze przegrupowują się do akcji zaczepnej.

Przymusowy pobór bolszewicki.

LWOW (P.A.T.) Oddział propagandy Małopolski oddziałów armji ochotniczej komunikuje co następuje:

Od tych co zdołali przejść przez front bolszewicki, dowiadujemy się, że w miejscowościach, zajętych przez

bolszewików po przekroczeniu Zbrucza, zarządono natychmiast przymusową mobilizację do armji czerwonej mężczyzn od 16 do 60 roku życia bez względu na narodowość i przynależność państwową.

TELEGRAMY.

Odpowiedź sowietom.

WARSZAWA, 28 lipca (PAT.) Wydz. pras. min. spr. zagr. komunikuje:

Na radiotelegram nac. dowództwa armji sowietów odpowiedziało wczoraj nac. dowództwo wojsk polskich następującym radiotelegramem:

Naczelné dowództwo armji sowietów, Moskwa.

Warszawa 27-7-1920. Wielka kwatera główna armji polskiej potwierdza odbiór radio Nr. 2438 350 z dn. 25 b. m. i donosi, że wysła swoich upelnomocnionych delegatów dn. 30 lipca o godzinie 20 na to miejsce drogi Brześć Lit.—Baranowice, gdzie o tej godzinie będą się znajdować przednie strażce armji sowietów.

Równocześnie zaznaczamy, że data 30 lipca nie została podana w naszym radio telegramie Nr. 654 z dn. 22-go b. m. Ponieważ wielka kwatera główna nie zna przepisów armji sowieckiej, odnoszących się do traktowania i przyjmowania parlamentarjuszy, prosi prze-

to albo o przesłanie nam ich radiotelegramu albo też o zastosowanie ogólnie przyjętych przepisów prawa międzynarodowego, ustalonych przez konwencję haską w r. 1899.

Szef sztabu armji polskiej Rozwadowski gen. por.

Polska przyjęła propozycje sowietów.

WARSZAWA. Na wotkownem posiedzeniu Rady obrony państwa, omawiano sprawę odpowiedzi rządu polskiego na notę dowództwa czerwonej armji.

Jak się dowiadujemy, rząd polski w dniu dzisiejszym wysła notę, w której wyraża zgodę na termin na miejsce spotkania obu delegacji wojskowych.

Przyjęcie warunków noty sowieckiej wskazuje najdowodniej na pokojowe zamiary Polski.

O pomoc dla Polski.

WARSZAWA. (P.A.T.) Wydz. pras. min. spr. zagr. komunikuje: Wczoraj od-

„Wyzwolin ten doczeka dnia, Kto własną wolą wyzwolony!“

Wyspiański.

było się wspólne posiedzenie spec. misji ang.-francuskiej ze ściślejszym komitetem ministrów. Omawiano najistotniejsze sprawy, związane z pomocą eskadry dla Polski. Postanowiono postępować z największym pośpiechem dla uniknięcia opóźnienia pomocy w razie niedojścia do skutku zawieszenia broni.

O granicę polsko-niemiecką.

WIENEN. (PAT.) Biuro koresp. donosi z Paryża: W sprawie wyniku plebiscytu w okręgach Olshyna i Kwidzyna pisze „Petit Parisien“, że obecnie należy ustalić granicę między oboma sąsiednimi państwami. Granica z roku 1914 nie może być utrzymana. Być może, że pewna liczba wsi z przeważającą ludnością polską będzie przyznana Polsce. Z drugiej strony wysunęło się nowe zagadnienie w sprawie okolic Kwidzyna ponieważ przyłączenie terytorjum do Niemiec zakwestjonowałoby połączenie Polski z morzem i pozbaWiłoby Polskę na długiej przestrzeni prawego brzegu Wisły. Polska straciłaby nie tylko jedną lub dwie linie kolejowe, ale także wolną żeglugę na Wiśle którą jej zagwarantował, traktat pokojowy. Konferencja ambasadorów szuka wyjścia z tego dylematu.

Oświadczenie rządu gen. Wrangla.

PARYZ. Min. skarbu rządu gen. Wrangla p. Biernacki oświadczył przedstawicielowi agencji „Union“ że rząd gen. Wrangla jest jedynym legalnym sukcesorem władzy w Rosji; jako taki uznaje wszystkie zobowiązania finansowe rządów przed rewolucją sowiecką, przedewszystkiem zaś chciałby ująć dług względem Francji.

Sukcesy gen. Wrangla.

PARYZ. (PAT.) Wojska generała Wrangla osiągnęły: Krywaja Kosa, Taganrog i Nowomikołajewsk, znaczną zdobycz i 400 jeńców w padło w jego ręce. Gen. Wrangel rorwinał ofensywę w kierunku Orchowska i Aleksandrowa i wziął tam 1,000 jeńców. Jeden z czerwonych pułków mianowicie gwardyjski pułk Trockiego, przeszedł całko-

